Rutte, Kaag en Hoekstra moeten geen minister meer worden

Posted on 22 september 2021 by Paul Verburgt

De man in dat puberale shirt links op de foto diende op 1 april samen met die chiquerige mevrouw naast hem tegen het lachebekje rechts van haar een motie van afkeuring in. Toen die niet opstapte, begon mevrouw de formatie te traineren met onhaalbare voorstellen die door beide mannen eenstemmig werden afgewezen.

Op een gegeven moment ging mevrouw frontaal in de aanval door tijdens een lezing de man rechts weg te zetten als een oppervlakkige ritselaar, zonder zijn naam te noemen, later zelfs ontkennend dat ze hem ermee had bedoeld. Nog voor dat tot een botsing kon leiden moest mevrouw het veld ruimen vanwege haar geschutter en gelieg over de evacuatie uit Kabul. De man die ze zo verafschuwde, was daarbij graag bereid haar aftreden geheim te houden, zodat de man links van niets wist.

Leuke foto, kortom.

Het resultaat van dit en heel veel ander gedonder waar wij nauwelijks weet van

hebben, is dat er nog steeds geen nieuw kabinet is. Het demissionaire kabinet doet alsof er geen verkiezingen zijn geweest, de verhoudingen zijn verstoord en de geloofwaardigheid van de Haagse politiek is ver onder het vriespunt terecht gekomen.

Om te voorkomen dat u en ik denken dat hij ons serieus neemt, verklaarde Rutte dat sinds het aftreden van Kaag de verhouding met haar een stuk is verbeterd. Aha, dus al het gedoe kwam omdat ze minister was. Nou, dan weet ik de oplossing. Lees dit stukje tot het einde!

Het is duidelijk dat nu Remkes is aangetreden en de publieke opinie langer uitstel niet accepteert, er snel een minderheidskabinet zal worden gefabriceerd (het gesomber over tegenstellingen en politieke wonden is alleen maar voor de bühne).

Het regeerprogramma wordt een gerecyclede versie van het 'document op hoofdlijnen' dat we in het kader van de nieuwe openheid maandenlang niet mochten lezen. Het zal dun zijn, niet vanwege het verlangen naar dualisme (al zullen ze nog wel proberen om het zo te verkopen), maar omdat meer overeenstemming niet haalbaar was.

Het wordt een tussenkabinet, of ze het nu willen of niet, want een lang leven zal het niet beschoren zijn. De gepolariseerde Kamer zal een te onzekere factor zijn en de afbrokkelende achterbannen van Kaag en Hoekstra eveneens. En als Rutte laat doorschemeren dat hij aan zijn laatste termijn bezig is, zal menige partij hopen VVD-kiezers in de wacht te slepen. Verkiezingen dus.

Er komt een verloren regeerperiode aan. De volgende na het machteloze en improductieve kabinet Rutte III.

Ik ben inmiddels zo ver dat ik niet eens meer nijdig of teleurgesteld ben over dit soort leidslieden. Ik verafschuw ze. Hun gedrag heeft niets met tegengestelde politieke visies of zelfs maar met onderhandelingstactiek te maken. Het is onverantwoord geruzie, platte rancune en ordinaire machtslust.

En kom me al helemaal niet aan met een *clash* tussen oude en nieuwe bestuurscultuur. Sommige fans van Kaag deden nog wel hun best om het gechicaneer van hun idool te duiden als een majesteitelijk vertoon van oprechtheid en zuiverheid, maar als liegen en spelbederf daarvan de kenmerken zijn, haak ik af.

Nieuwe leiders, nieuwe partijformaties

Mijn hoop is dat er nieuwe leiders opstaan en dat zich ook nieuwe partijformaties presenteren zodat er bij de volgende verkiezingen kan worden afgerekend met de politieke stagnatie en verworden bestuurscultuur.

Rutte, Kaag en Hoekstra kunnen daar nul komma nul aan bijdragen. Ze hebben zich volledig gediskwalificeerd. Het enige wat ze nog kunnen doen, is niet in de weg lopen.

Daarom moeten ze in de Kamer blijven en geen minister worden. Klaar. En dat geldt ook voor die kring van politici die de afgelopen jaren hand- en spandiensten heeft verricht bij de teloorgang van het landsbestuur. En om de lijst compleet te maken: ook de mannen en vrouwen die het openbaar debat hebben verstikt, moeten wegblijven. Klimaattafelpresident Nijpels voorop, maar met hem vele anderen.

Een nieuwe bestuurscultuur is geen zaak van mooie voornemens op een papiertje schrijven, maar van nieuwe mensen, met nieuwe manieren.